

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Liber sextus Decretalium

Bonifatius <VIII., Papst>

[Basel], 10. Dez. 1477

De appellationibus

[urn:nbn:de:bsz:31-321569](#)

a Edi. nō cures si apta sit uel clausa . et habebis b. C.
 Bsen. ex. pi. recu. l. i. ar. nō. i. t. p. appellacio ibi soluit.
b Stado in casibus i quibz pcedit simpliciter. S plau
 no sine strepitu et figura iudicē dic ut in cle. de x. fig.
 fepe. circa fi. glo. nem debet iudices non soluz cum
c Sedendo. sedere. diffinitie pñuciāt. h̄ ecia cū res
 q̄ agit plenaq̄ omni
 cionez desiderat. ff.
 quis or. in bo. pos.
 ser. l. n. q. dies. in
 aut. vt ab illus. et
 qui super eos fuit. q.
 sancim⁹ igie. coll.
 v. maut. de iud. q.
 sedebunt. xxij. q.
 i. patus. ibi sedes
 me iudicare rē. iij.
 q. in. spaciū v. a
 pcedente. Nuid si
 sedebat i alta turri
 v. palacō. et ptes
 erāt infer⁹. Dic q̄
 v̄ s̄nia. potuit em̄
 tuacionem fibi loci
 puidē si forte timebat ar. s. de spō. cū locū. de clec. boz
 ne. j. ff. de acq. pos. l. q̄ meo. q̄ h̄ venditorē. et ar. C. ubi
 Sena. vel cla. l. m. aū mediū. ad b. s. e. li. de of. del. c. sta
 tuimus et h̄. de hētiē. c. ul. et id possimus dicē. S eo q̄ su
 per equū sedēdo tulit sentenciā. s. q̄ s̄nia valeat. Iz em̄
 nō videat sedē tñ q̄ sedē. ff. de b. rus. pdi. l. qui sella. de
 homic. dilectus. et. c. significasti. Alij otrā. C. de sen. q̄ i
 terlocu. platā. n. q. vi. q. diffinitua. in pñ. talis em̄ nō
 vidē sedere. h̄. baiulati. C. de of. cui. iud. l. honorati. Et
 no. q̄ b. de sedendo intelligunt doctores q̄ iudex in sede
 sua sedere debeat q̄ nō stare. vñ si i culo doloreret q̄ sedē nō
 poss̄. quid si i pā sedē nec sedēret nec staret h̄. iaceret
 fatis forte fuit de mente iut. q̄ sedē intelligatur. si sit
 in sede sua de plano iudicando quōcūq̄ ibi moret. tamē
 pñā tene q̄ mīme sunt mutāda q̄ interptacōz certaz h̄
 habuerunt. ff. S legi. l. mīme d. **Momenti.** ita q̄ nec
 est appellare ncce. s. p. R. / ad papā in iudicio l. ev
O Ordi nobis appellans. appellare dz in scriptis
 et cāz exprmēre et apłds petē. si vult et h̄ petit ap
 pellatus pñcipales p se v̄l. p pcuratores istru
 etos sup pñcipali accedē debet ad papā i appellacionibz
 a snia diffinitua interpositis nil mutat. demū appellan
 ti et appellato ostōez non suantibz impomitur pena. Et
 p̄ diuidi decē. in q̄tuor ptes. In q̄z pñma ponit ostōis
 causa. In secunda constitutio. In tercia ipius declaracio
 In quarta non suantū pena. quidā extimauerūt i fi.
f Minuere. sic. ff. si cer. pe. 8 R. p. nō nulli. bdo. et
 atu. finem. cū suis ocor. pñmio h̄. li. et de of. leg. c
g Subiectos. s. m. n. et de of. ord. ut litigantes
h Vol ex. hoc dz intelligi qñ ex iudicuz appellaē. tñ a
 iudice. q̄ patet p id q̄ de aplis sequit bñ innoē. ad
 b. h. v. bis q̄ in appellacionibz. ibi em̄ excipiē. h̄ alias nō
 esset vera excepcio si non includeret sub pcedentib⁹. ff.
 de penu. le. l. n. q̄. q̄. fi. t bñ hoc q̄ infra dicit interlo
 tutoria. ad actū judicialē referas. q̄ dic. Guamie ad adū
 ei judicialē referas tñ p iudicē illatu. Sz alij oē dicētes
 cū appellat ex iudicē ecia non a iudice suari debere. ar.
 g. e. ocertacōi. ad id q̄ b. de aplis res pōdeē id locum
 h̄. re quādo in iudicio appellaē. ad id quod dicitur de x.
 h̄. ijs q̄. Respondeē q̄ illa non est excepcio jmo determina
 tio. ptestacio quedam. et hoc est tutius. q̄ tenet hoc
 b. s. de elec. considerauimus. m. i. glo.

i Interlocutoria nota ius nouū appellantez ab interlo
 cutoria debere i scriptis appellare et equiparatur appel
 lacō interposita a diffinitua ex iteruallo vñqz ad. x. di/
 es tñc em̄ est appellādum in scriptis. sed si incontinenti
 appelletur sufficit viua voce appellari. ff. de apel. l.
 n. et. n. q. v. ad fi. h̄ ab inter locutoria inotinēti et ex i
 teruallo appelandū
 est in scriptis ut hic
 Et dixit goffredus
 et hosti. post euz q̄
 aliud ecia ius nouū
 hic inducitur q̄ qui
 appellat causaz cur
 appellat debet ex /
 primere in appella
 tōne. sed per vetera
 iura sufficiebat
 dicere. appello a b
 in qua interlocuto
 ria sicut in diffinitis
 uis. et induxerunt
 ad hoc. s. de elec.
 cū dilēi. S testi. fig.
 ficerūt. v. manz
 bus releuare subiectos.
C Sancimus igitur vt
 si quis in iudicio vñ extra
 sup interlocutoria vñ gra
 uamē aliquo ad nos dux
 erit appellanduz causam
 appellacionis i scriptis as
 signare deproperet petat
 aplos quos ei p̄cipimus

dāmus. s. e. dilecto. c. dilecti. et. c. ex pte. Sz b. otra di
 cens b. nouum non eē. dicens q̄ in illis decē. bene exprime
 batur causa appellandi. et cum b. credo p̄ decē. s. e. vt de
 bitus. Item dixit goff. q̄ olim extra iudicium non compel
 lebaē quis causam exprimere. vnde et quo ad hoc istud
 nouū dixit. Sed b. contra dicens. q̄ bñ antiqua iura be
 ne tenebatur qui extra iudicium appellat causam exprimē
 et de hoc no. s. e. cum causam. i glo. xl. et. c. se. m. vñica
 glo. Istud ergo solum dicit b. h̄ quo ad hoc ius nouū i
 duci q̄ in scriptis appellatur in iudicio et extra. Causa au
 tez igitur exprimitur vt videat iudex cui po: rigitur ap
 pellatio. an iusta fuerit vt sic appellantē admittat vñ re
 pellat. vnde séper papa in committēdo appellaciones à
 grauamine interpositas scribit si ē ita.

k Ad nos. maxime bñ quos dā. bñ osti. i his que de noz
 uo inducit hec constitucio locum non habet nisi in appel
 lacionibus interpositis ad papam. cum hoc hic exprimat
 et cum sit penalis et sic restringenda. et q̄ solum de ap
 pellacionibus interpositis ad papam intelligatur sans
 probatur per decre. S fo. cōpe. romana. i. R. n. ubi has
 bes q̄ archiepiscopus de consensu ptium non potest
 de cause cognoscere appellacionis articulo pretermisso
 ergo necesse est dicere q̄ decre. ista loquatur in papa.
 Sed bñ primam opinionem possit dici idem in quolibz
 alio iudice ordinario qui per simplicem querelam cog
 noscere possit. Sed archiepiscopus per querelam cog
 noscere non potest. et ideo primo est sibi videndum an
 appellacio deuoluat.

l Appelandū. q̄ ob q̄ adhuc hodie s̄m osti. poterit
 facto appellare vt. s. e. memimus. et. c. suggestuz. et. c.
 ad hec. sicut de hoc. s. de ap. vt debitus
 m. **In scriptis.** istud spēale in appellacione ad papam i
 terposita. Alij contra. et facit pro eis. s. d. probac. quo
 niam contra. Ad quod dicit host. q̄licet non fuerit i sc̄p
 tis redactum poterit fides fieri. Sed numquid quelibet
 scriptura sufficit. Dicit innoē. quod sic. Satis em̄ ē. q̄
 forma qua appellatum est in scriptis probari possit. Ex
 pedicius tamen est et melius q̄ scriptura sit publica vñ
 autenticum sigillum. s. de fi. instru. c. n. et facit. s. e. li.
 de elec. vt circa.

n Deproperet. id est festinet vel valde p̄peret. p̄pro
 p̄ficio de hic auget sic. C. de iud. p̄perandum

a Petat aplos. instant' q' infra. xxx. dies. i.e. ab eo. ut in cle. e. ti. quis. et non intelligas de aplis petro et paulo. s. de literis dimissorijs. ff. de li. dimis. l. vna. ff. de xv. fig. l. dimissorie. si non exhibeant. et postea iudic in b. **E**xhiberi. qd. cā pedat nisi appellationem renuncia tum est. in ualidū ē procell. j.e. ut sup. qd. est verz. si dobitus loco mō et tpe req̄sus eos exp̄s se denegat v̄l infra debitu temp⁹ negli genter v̄l maliciose tradere p̄termittit. h.e. ab eo. i.j. R̄n. si nō q̄ iudex tradēto aplos videat appellationi deferre. s.e. ti. dilectis ad finit. quod verz ē q̄ tra dit admissorios vel reuerētiales secus si refutatorios vt seq̄tur sic nec termī dactio habet vim delationis vt dicaz. j.e. ti. cum appellationib⁹.

c Appellationis. admittende v̄l nō a tunc sequencia veniunt expositie. v̄l cā ob quā appellatum fuit.

d Superioris. nō dicit pape. si sic no. p̄ his que. s. dixi.

e Delatū. Tolet fieri in dubio cum dubitatur de veritate appellationis alias caueat penam. s.ti.

f Indulto. a iudice a q̄ est appellatus; de quo dic vt. s.e. ti. cū sit romana. q̄ hoc gerat in mente nisi. **g** Petierit. qz uon suffic̄t. hoc exprimat ore. ff. de xv. obli. l. qcqd astringende. si nō q̄ s̄m iura vetera aut recipiebaē appellatio a iudice vel a parte. aut nō nec statuebaē termin⁹. In scđo casu sufficit mittere procuratorem ad impetrandum et tradicendum. m̄ p̄mo d̄z mitte procuratorem ad p̄sequendā causā appellationis. s. de p̄ncipali nil dicebat p̄ antiquā iura. hodie autē si s̄ approbat appellat⁹ tenet mitte non solū ad p̄sequendā cā appellatio is. Etiaž p̄ncipalez vt s̄ vides si huic ostōnis penas cuius tare voluerit. et hic addit solum ista ostō et nō derogat. Et contra. s.e. q̄ fronte. vbi s̄ videt esse in optione appellantis. So. qdaz exponunt ibi si maluerit aduersariis sc̄z appellat⁹. Alij dicunt illud correclū p̄ istud. aliq̄ de c̄ illa dat optionē appellanti ad quem appellare velit nō an velit principalem causam ad iudicēz appellationis deferre. vel dic q̄ ibi dāt optio an velit coraz eo ad quez appellavit litigare. vel delegatum impetrare. et hoc cum appellat⁹ non contradixit vt hic.

h Per se. non dāt optio vt p̄sonaz trabē possit. s. cām vnde istud vel qd. sequit̄ non referit ad p̄fatez appellati sed appellantis. q̄ p̄uilegijs et instrumentis et omnibus i. Mūnimentis. id. vñs per que potest causa mūz

hiri. s. de to. et contu. e. fi. de elec. cupientes. s.e. li. k. **I**mito. p̄ approbationē v̄l p̄ cassationem appellatō ms. quod est officium iudicis ap. q.vi. ad fi.

I Omissō. quod nō possit archicps. s. de fo. ope. roma na. i. R̄n. m. **A**ntiquitas. reuerēda. s. de transla. q̄to

n Statuit. s. q̄ appellās in eis appellationis cā; non te/

neāt exprimē. s̄ sufficiat dicere appello ab iniqua sentencia si iudex debet appellatio i deferre. et po test statuere termi nū appellanti ad appellationem prosequandam. e. ti. cum sit.

o **P**remissa sunt. id est si causam appellationis non expressit in scriptis et alios nō petat. et in structus non venit. ut hic dicitur

p **C**ondemnand⁹ non dixit condemnat⁹. vnde dixit ho stien. q̄ iudex principalis cause habet condemnationē facere. sed dic q̄ etiaž iudex appellationis ipsam potest facere. j.e. cum appellationib⁹. i. R̄n. in fi. jo. an.

q **C**ontemplerit. quare s̄ dicit cuz in voluntate appellati rehdeat ire vel non ire. s̄ intelligit. s̄m

s. cum appellat⁹ s̄ approbavit. s. q̄ volebat coraz superiore causaz. p̄ se qui. si igit̄ postea nō suauerit s̄ statutū id est si non veniat instruct⁹ vt deb̄z otra ipm tanq̄ oē otumacem pcedat tam in expensis q̄ in causa et qualit̄ pcedat otra otumacez reum v̄l accōrem lit. et. vel nō et. vel q̄si et. plene no. de to. et. otu. put.

r **P**rocedat. p̄ illū ad quē est appellatum. s.e. sepe. et c. p̄ tuas. nec est mirandū si tales talit puniunt̄. iustum ē et cetera. s. **J**us. s.e. in prin.

t **J**udicē. q̄ appellationē recepit. et terminū assiguit

v **P**artem. que venit instructa coram papa

r **E**ludit. qd. reprobaē. s. de ali. mu. in. cau. fa. c.i. s. po

stul. p. bone. ij. q. nec nocebat. ff. de iudi. si p̄tor.

L Legitima. iudex q̄ recusat statuit competens temp⁹ arbitris ad finiendā causaz q̄ elapso si finita nō fue rit in p̄ncipali pcedit. Emanauit ad supplicationem dec. s. de of. del. suspic̄ionis. si aut̄ ell̄ delegat⁹ epi vel eius officialis vel essent plures delegati cuz clausula. q̄ si nō om̄es. et vñs ex hijs recuseat tunc non itur ad arbitros

Quid hic ut. s. e. li. s. of. dele. si ostra vnu. et coram ipso iudice qui recusatur dandus est libellus recusatori. s. e. se

cuncto requiris. C. de iudi. apertissimi.

A Forma iuris. s. e. cū speciali. et nō debent laici esse tales arbitri. quia cū habeant testes appellē et alia facē q̄ p̄tinēt ab hunc articulū tal spūalis iurisdictio n̄ cadere t̄ in eos b̄m b̄. ad hoc

pcvj. di. bene quidē

de ius. de cernimus

Itez non debet esse

suspecti. alias pos-

sent sicut iudices re-

cusari. Itez nec de-

bent esse multuz re-

moti. s. e. scđo req/

ris. a. e. cum sp̄eali.

Itez debet esse i lo-

cis sp̄tentib⁹ rbi

possit haberi eoꝝ ia-

pitoꝝ. s. e. li. s. he

sc̄ip. statutum.

B Cognoscant. et

pnunciet. ff. s. iud.

de qua re. s. s. causa

pos. cum super. et in

tra patet.

C Proferat. quod

potest. s. de of. de

leg. suspicionis.

D Odiū. caueat ta-

les arbitri iuris a pe-

na. s. t. p̄c. i. l. ar-

biter cōpromissarij

illam timere nō ha-

beant. vt ibi dipi.

E Vilpendunt. et

ex eo magis ligant

s. s. sen. excom. per

tuas.

F Ipsa. i. recusationis.

G Morbo. s. e. li. de excep. pia.

otra. s. s. of. dele. su-

H Per iudicē. ipm recusatuꝝ ordi-

spicionis. s. o. ista

corrigit illā b̄m b̄. et sic. o. reuolauit ad. a. id est b̄ extre-

mum ius ad illud qd̄ olim erat aī decē. suspicionis. h̄ dic.

et decre. ista n̄ corrigit illā. illa em̄ decē. loquit̄. in termi-

no ptib⁹ assignādo ad. pbandū id ē pt̄ q̄ suspicēs vult

pbare quē non q̄ reculat̄. s. arbitri assigre debet. ut ibi

ista loquit̄ i termino assignato arbitris ad cā; finiendaꝝ

quem non arbitr̄ s. iudex recusat̄ debet statuere.

I Competēs. q̄ si min⁹ sp̄etē terminū assigret loc⁹

ell⁹ appellatiom. s. s. dila. c. i.

eno nondū sit p̄ ipos ne-

K Alioquin. s. si elaps⁹ termi-

gociū terminatum

L Omittat. vid̄ q̄ ostō ista sit miq̄. sic. pbo. pone q̄

iudex in veritate sit suspicūs s. suspicē q̄ pponit̄ s̄ ipm.

arbitri fauore ptuꝝ vel ptis n̄ finiūt negotiūz in ter-

mino. iudex pcedit in pncipali. et sic inutile pponit̄ re-

eusatio quo ḡ fiet cum s. appellaꝝ coram iudice suspecto

te⁹ litigare. dicunt qdaz q̄ ps petet a iudice ut b̄m adta

corā arbitris facta negotiū finiat. ad b̄. s. de testi. p̄t̄

sentata. et si male pnūciauerit appeler. vel dic q̄ si arbi-

tri nō sit pnūciare vt male pnūciant appellandū ē ad pa-

pā. s. e. li. s. of. dele. ab arbitris.

Sicut t̄. ri. eius dicta

Omana. b̄9 decē. n̄. sūt p̄tes/

pmum q̄ de officiali

epinō ad ep̄m s̄ had ā ep̄m appellaꝝ. scđm q̄ s̄ subdi

K ep̄i ad ep̄m non ad ā ep̄m appellaꝝ nisi aliud eff̄ s̄ cō
suetudine. t̄erciuꝝ q̄ ā ep̄s cām appellationis ad ipm in-
terpositre non d̄z omittē vt p̄tes citare n̄ m appellatione
p̄babil̄ cā fit exp̄ssa. q̄rtuꝝ q̄ si negeet p̄ ap. negotiū de
uolutum n̄ inhibebit ā ep̄s iudicem pncipalis cause p̄ce-
dere. m̄hi prius de deuolutione ostiterit. qntū q̄ si d̄z ex
miusta cā appellaꝝ
inhibere nō p̄t. m̄hi
pri⁹ recepta ap. vt
probabil̄ incipiat
cognoscē de cāc ve-
ritate. sextū q̄ l̄di
cāt̄ appellaꝝ ā dif-
finitua in casu p̄bi-
bito a iure ex q̄ cog-
noscere de b̄. cept.
p̄t inhibere ne inia
executioni mandet
septuꝝ q̄ ā ep̄s in
terciaꝝ plonaz post
inhibitione suam in
cāp ap. Blata ad ip-
sum aliqd̄ in nouā-
tem iurisdictionē ex-
erere nō p̄t. Octa-
uū q̄ ā ep̄us appels-
lancē in alijs causis
a iurisdictione ep̄i n̄
p̄t exprime. plono di-
cē q̄ ab ep̄is in cau-
sis quib⁹ iurisdictionē
nem temporalez ha-
bent d̄ iure debz ad
ā ep̄z appellari. m̄hi
speciale ius aliud in-
ducet. Decimo. q̄
censuraz ecclæstis
cam in appellantem
plataz p̄ ep̄scopū

archiep̄scop⁹ reuocare non p̄t. n̄i partib⁹ vocatis. et
de causa legitime cognito. Undecimo et ultimo b̄z q̄ ep̄
quo archiep̄scop⁹ pnūciauerit male appellatum anee
sentenciaꝝ debz causaz ad suffraganeum remittere

N Generalit̄. nō p̄ hāc l̄eaꝝ q̄ official̄ est ordinari⁹ nō
delegat̄. et sic ē reprobata opinio gof. q̄ no. in summa-

de of. vi. ḡ. Itez dubitari. q̄ official̄ ep̄scopi delegatus
est nō ordinari⁹. n̄ ob b̄ dicebar de ipso ad ep̄scopū eē
appellantū. et b̄ i8 videbaꝝ tenē b̄. s. ne pl̄a. vi. su. c. n̄. in

glo. n̄. vbi dicit q̄ ep̄scop⁹ nō p̄t de iure ordinari⁹ da-
re. s. solū p̄nceps vel lex. s. dici poss̄ q̄ b̄ nō negat of-
ficialē esse ordinariuz q̄ dici poss̄ q̄ b̄ a legē. vnde et
ipse b̄. b̄ix. et inno. et host. et oēs no. officiale ordinari⁹
esse q̄ ex b̄ dicto necessario cludiē b̄. et p̄ba b̄ vt dixi.

s. de of. vica. l̄z. ad b̄. s. de of. vica. sua. i aut. s. iu. c̄. ea
pn. col. v. non t̄ p̄ oia. vt. s. of. del. s. i. vnu. s. o.

O Idē. fraganeos etiā si s̄suetudo esset q̄ ap. v. l̄. v.

P Suf- pellari posslet ad eos. vt. s. de osue. c. n̄. e. li.
q̄ Ad seipso. qd̄ ē n̄ p̄t. appel-) et vide qd̄ ibi dī-
latio em̄ est b̄ miori ad maiorez t̄. si aut appellaꝝ de offi-
ciali ad ep̄scopuz n̄ appellaꝝ de minori ad maiorez imo
eodez ad eundez. et sic non potest dici appellatio

R De iure. q̄ d̄. de s̄suetudine posslet secus induci ad b̄
v. c. p̄. et hoc tenent moderni. quod est falsum. vt. s. v.
consue. c. n̄. vbi de hoc. jo. an.

a Curiā nō appellare vellet ad papaz ad quē omisso medio appellat h̄. q. vi. ad romanā et c. quisquis. et idem in legato de of. lega. c. i. vbi de hoc et h̄. q. vi. c. in. securus. l. ff. de ap. l. impatores.

b Prelatis. qui iurisdictionē habet. quod dic ut s. Se of. or. cū ab ecclia. c. Curiā remen. de qua. s. dicit

d Consuetudine.

que dat iurisdictionē

nem. s. de fo. ope.

cū ottingat. s. e. li.

e. ti. romana. de of.

or. s. romana. et in b

casu possimus in =

telligē. s. de pben.

refrente. s. no. op.

nū. significantibus

Id est si pnuilegio cū

ista sunt paria. ix.

· q. iij. oquestus. s.

de of. or. duo fil.

in. g. debz

e. illui p tempo-

re. quasi di. istud n̄

est ius speciale et

psonale. quod exi

guatur cum perso-

na. imo ppetuum est

s. s. transact. de ce-

tero. et in alijs ar-

chiepis etiā seruan-

dū est. s. de of. or.

romana. ad fi.

f. Diffinitiuam.

qz in appellacōnibz

a diffinitiuā non est

necessē causam ex-

primere. ut diri. s.

· e. cordi. et sic ibi

non haberet locum

quod sequitur

g. Titent. et si ci-

rauerit impune nō

paretur. ff. de iuris-

dict. o. ius. l. ul. et

hoc intelligas ubi

cunqz quis citatur

ab aliquo. et con-

stat qz citatus non

est de iurisdictionē

eritatis. non tenet

comparere nisi causa talis incitatorio exprimitur. pce

quā appareat illū iurisdictionē habere si vera sit illa causa

· ff. qui satisfare co. l. vero. ff. de fēt. l. i. m dubio melius

est comparere. xxiiij. q. i. quid culpatur. ff. de ius. si

quis ex aliena. et addē. qz no. iij. q. i. si episcopus. de ac-

causa. veniens.

h. Expsa duplicitē potest intelligi. s. qz archieps n̄

si videat in appellacōe exp̄ssam pbabilem causaz. nec ei-

tabit nec omittet. vel dic exp̄ssa. i. citatorio vel in com-

missione. qz i. omissione vel citacione exprimet pbabilem

causā ob quā sit appellatū. Sed contra. s. e. ti. si duobus

vbi archiepsopus causam in citacione non exp̄sset. et

ēamen tenuit citacio. sed illud p istud sufflendū est. v̄l

citate non debet vt hic. si citauerit exp̄ssioē nō facta te-

net. vt ibi. quia multa fieri rē. b̄m host.

i. Interlocutor aīm. ergo īlocutoria transit in rem iu-

dicataz n̄i ab ip̄a h̄. r. dies fuit appellatū. s. s. elect. cuz

dilecti. in fi. qz verum est quo ad partē. sed non quo ad

iudicem. qd̄ dic vt

· s. e. ti. cuz cessante

et h̄. e. c. v̄l.

k. Simile. ut si di-

catur appellacōni re-

nūciatuž tacite. vel

exp̄sse. s. de of. des-

lega. gratuz. v̄l di-

catur ex probabili

causa non appellatū

h̄. pro. h̄. n̄. vel di-

caz nō appellatum ī

scriptis. eo casu quo

debuit in scriptis ap-

pellari. s. e. c. i. an/

te ergo quā de his

constiterit priorūm

iudicuz non impe-

diet officium

l. Taliter. i. talem

ufille appellacionez

q̄ deuoluat negotiū

um. licet forte cau-

sa fit falsa.

m. Illa. sc̄z qn̄ ap-

pellatum est ante

sententiam.

n. Sentencie. qn̄

appellatuž est a dif-

finitiuā

o. Persumant. p̄

mo em debz de iuris

dictiouē constare et

cognicio an sit iu/

der exercitium iuris

dictōnis precedere

· s. de h̄. p. sup l̄is

ad fi. jnnoc.

p. Minus legitima

ma. cum cā non est

in iure exp̄ssa. ff. de

leg. non possunt. s.

· e. pastoralis. i. p̄n.

et hoc arbitrabitur

p̄mo iudex an legitima sit cā. et si male arbitretur appel-

lari poterit. ff. qz satis da. co. l. arbitrio. et l. se. si aut̄ cau-

sam in iure exp̄ssaz negaret cē legitimā nō audieū. ff. de

pbac. ab ea pte. stibz uel iudici a quo fuit appellatū

q. Prohibere. p̄z vel forte tercio deputato forte ad

executōz sniazz. q̄ ad omissionē faciendam sufficiat qz

r. Veraz. l̄z enīz pbabilis fit causa. vt s. q. cuz aut̄. p̄

bari tñ habz veritas cause appell. n̄i se offerens pbatu

zū corā iudice a q̄ appellauit non fuerit admisſy. vt. s. e.

int̄ pofta. et dic ut ibi. ḡ forcius b̄ in non pbabitis lo

s. Prohibit. multos cu h̄ebit. ar. a. miori. s. s. elec-

t. Notorio. i. quo non admittit appello. cu in cundis.

s.e.cum sit romana et e.pugnit. n.c. defuluit. et dic nos
 torio p.evidencias reuert differat ab eo notorio iuris per
 confessio de quo sequit. / natuā.nā videū q̄ tria oculi
 a. **V**el d.q.no.alter rere debeat ad hoc q̄ i crimie
 nō debeat appellari.s. q̄ fit confessus testibus oviectus et
 arguētis supatus. n. q.vi. fuit quoq. n. nullus. C. q̄
 tū ap. non rea. l. n.
 et dixit dñs azo. q̄
 nisi omnia ista tria
 occurant reseruaē
 nōdennato benefici
 um appellandi. alij
 dicunt nō forte bene
 q̄ confessus in iure
 non auditur appell
 ans si tamē ita sit
 confessus q̄ standuz
 sit confessioni nō tor
 mentorū formidime
 territus. et b tamē
 in ciuili q̄ in crimi
 nali mihi vellet alle
 gare se sic erroē fa
 cti confessum in quo
 casu posset appellare
 ut suū corrigēt er
 rores. ff. ad epist. l.
 i. q. ul. et b opio sa
 tis p hāc lēam pro
 batur que diſhūcti /
 ue loquit. nec pos
 set negari crimen p
 ossessionem fore no
 torium. s. de coha
 cleri. vīa. et in no
 torio non admittit
 appellatio ut in p.
 b. In iure. glo.
 alias nō p̄iudicaret
 confessio sup crimie
 s. de ofes. c. v. l. sal
 uo eo q̄ habes. de
 excē. p̄la. q̄ fit gra
 c. Confib. ue.
 puta si appelletur
 ne testamentum. aperiatur. v̄l'ne scriptus heres in pos
 sessionem mittatur. ff. de ap. recipiendis vel non. l. pe
 nul. et. ul. s. e. constitutis. ij. v̄l' per contumacēm non
 vēmendo. ut. xiiij. q. ij. de illicita.
 d. Mandetur. ergo notoriū criminōs. et confessus
 in iure auditur appellans contra iura superius signata
 potest dici q̄ notoriū criminōs appellare potest. sed
 iudex non tenetur appellacioni deferre. vt i. orarijs. ad
 idē. s. de ap. pastoralis. nisi exp̄meret causaz rōnabilem
 puto si timore tormento. q̄ confessus vt supius dixi. v̄l' p
 errorē. ff. de ofes. l. ul. et pnf. al. g. aīq̄ supior de app
 lacōe. q̄ scat et mhibeat. p̄ iudex sīaz exē. postea nō
 q̄. e. nō solū. appellate appellato ci jūdice. iste emali9 n
 e. Aliū. ab. trāstulit ad aēpm cām suam. et ideo p̄
 simpliciter adūsatū corā suo jūdice tuerire et non corā
 aēpo cū nullā habeat p̄tate in ip̄m. de of. o. s. pastora
 lis. s. e. romana. i. p̄. ad hoc. s. e. cuz teneamur. tales er

go citare non p̄ q̄ v̄z est nisi iurisdictōe suam impe
 dient. de penis. romana. fit erp̄llus in iure. s. 8. of.
 f. **I**lliūmodi. cū casus iste n̄ ord. pastoralis
 g. **A**liq̄ cā. illa tm̄ exempt⁹ ē appellās a iurisdictōe
 sui iudicis. aēpus ḡ i alijs cauī i qb̄ remanet i iurisdictōe
 one ordinarij nullā bz p̄tate. ut h̄ dicit ad b. s. e. appo
 suit v̄bi de b. l. em
 ip̄e subditus appels
 ans fortassis possit
 illū recusare vt su
 spectum. ut. s. e. ad
 hec si vna. aēps tñ
 b. b se intromittere
 non habet vt hic
 h. **E**os. s. aēpos
 i. Tempalez. quā
 in criminibus p. ali
 os exercent. q̄ die
 vt. j. e. li. ne. cle. vel
 mo. c. v. l. et hoc q̄
 hic b. p̄babim⁹
 olim p. dec. s. de b
 lic. pu. c. n. vbi b
 . s. de ma. et ob. so
 lite. et ibi etiāz de b
 et vide q̄ no. ost
 in summa. e. ti. g. de
 quo ad quā. n. h
 pone. q. n. se.

k. **C**onfuetudine
 p̄scpta. al. n̄ valeret
 . s. de consue. c. v.
 l. **A**lio. puta in cā
 feudi. s. b. fo. ope
 ex ēnsmissa. n. c. ve
 tū de ma. nōbe. soli
 m. **E**xcommunicationis. i. hoc sunt ista paria. ad. te
 hoc. j. de sen. er. i. cui. in fi.
 n. **V**ocatis partibus. s. e. c. g. si vero. nam merita causa
 rū z̄. C. si p. vim vel alio mō. l. ul. et oco. ad. s. b. of.
 or. cū ab ecclēiaz. absoluant. et intelligo hoc v̄z.
 o. **R**eocēt. vel. v̄bi periculū non est in mora. quia
 tunc bene possent absoluere. et si nō nullas nunciare vel
 reocērē ad hoc. s. e. qua fronte. g. i. b. sen. et. sacro. ibi
 absq̄ periculo. am quia aliud si a sententia. quia ibi
 p. **A**nte sentencē. aggreditur iudex statim ognicio
 nom principalis negocē. q̄ b̄ dic. vt no. s. e. ut debitus. i
 glo. penul. quis aut habeat exequi sententiā latam per
 iudicez ap. vide q̄ no. s. de off. deleg. pastoralis. g. p.
 q. **C**ognito. legitimate. sez partibus p̄sentibus vel alte
 ra p. contumaciam. absente. s. e. interpolita.
 r. **R**acionabilez. vt qr̄ peccatū fuit indec. cordi. vel in
 dec. ut debitus. vel causa non estrepta vera. Jo. an.

a Remittē. qd de attemptatis videb. i.e. non solum
D super si iudex requisit⁹ nō tradit apostolos. et
 postea pcedit in causa non valet pcellis nisi renū-
 ciatū fuiss apellatiōni. diuide deē. i duas ptes. in q̄ruz
 pma ponit ius anti quiz. in sedā penam iudicis nō obser-
 uantis. Et emanauit suppletorie ad deē. s.e. cordi.

c Cause. debet em̄
 in aplis. exprim̄ cā
 apellatiōnis a cā
 lationis v̄l repulsi-
 mis. s.e.c.i.

d Facilior. cōcor.
 s.e.li. de elec. cupi-
 entes. q.ad hoc

e Ille. iudex sez. h̄
 quando extra iudicis
 um appellatur con-
 siveit appellans dī-
 cere a apostolos pe-
 to si sit quis ipsos
 dare possit et debet
 at.

f Edite. s.e.ti.cor
 di.

g Requisit⁹. cum
 debita instacia lo-
 co t̄ pte congruo a-
 lias. pena sequens
 locum non h̄. j.e.c.
 ab eo. ij. R̄. n̄.

h Extunc. id ē exq̄
 denegauit expresse
 vel infra debitum tē
 pus maliciose v̄l ne
 gligenter nō tradi-
 dit. j.e.ti.ab eo.

i Renunciatiū. i fi-
 tacite v̄l expresse. s.
 de of. deleg. ḡtum
 de testi. cū verisset.

j Irritus. posito-

dum non est. j.c. pr.

k Vm appellatiōnib⁹. iudex ap. inique appellantez an-

te sentenciaz remittere debet ad iudicem principa-

lem a m expensis condemnare. t̄ hoc si principalis iudex

non detulerat appellatiōni. h̄ si detulit non fiet remissio s

necessitate. In appellatiōnibus interpositis a diffinitua

antiqua iura seruentur.

m Deferendum. h̄ enim iudex iusticiam imitari de-

fig. for⁹ in fi. et merito non est deferendum fruole ap-

non enim fuit inuenta vt ess iniquitatis defensio. h̄ inno-

cencie remedium. s.e. ad nostraz. t̄. e. cum speciali. q. por-

to. sic et iuramentum non fuit inuentum vt esset inqui-

tatis vinculum. s.e. li. de iure iūt. e. i. cum suis ocor.

n Inferior. a quo appellatum fuit ante sentenciam

o Admittat. tradere tamen apostolos non est deferre

vt dixi. s.e. cordi.

p Canonicas. s.e. vt debit⁹. t̄. e. romana. in fi. hoc ve-

rum nisi iudex deferat. vt. j.e. c. ij. in fi.

q Eadem die. ea enim que sentenciaz de omittant eadez

die qua principale expediti debent. sicut fructus et ex/

pense. ff. dē re iudicata l. paul⁹. de hoc. ppxv. q. ir. q. qā
 g. alias incipit. h̄is ita. t̄ dicā h̄. de reg. iūt. otra eum.
 r. Eandem. scilicet fruolam apellatiōnem.

s. In se. no. pro h̄is que no. s. & renun. q. in dubijs. et

c. vlti. in glo. n̄.

t. Refutari. p. hanc lēaz dico q. si iudex detulit ap. fru-

stratoriet superior

ad quem fuit appels

latum remisit. eo nō

ob. q. detulerat q.

ip̄e cognoscit ex po

ri iurisdictiōne ordi

maria vel delegata

quam habebat et n̄

ex noua demandatō

ne. Si enim ille refu

tat delationē. ergo

ille remanet iudex q̄

lis erat t̄ vera nisi

ip̄e superior hoc ex

preesse ageret. s. q. S

legatum eum ad cau

sam daret quod pos

set cum ip̄ius cause

fit iudex. vt sequit.

v. Deferens. t̄ ma

le. t̄ talis reat⁹ me-

rito debuit ab ipso

bonorem excludere

iudicandi. C. vbi se

na. vel cla. l.i. dene

cessitate igitur non

fiet ad ipsum remissi-

o. ff. solu. ma. si ab

hostibus. q.i. ff. de

pac. l.tres fratres

r. Remittēda. ad ip̄m iudicē q̄ detulit. voluntatē aut
 poss̄ ip̄e iudex superior remittē si vellet. et ē si. & renun-
 c. vi. a nō p. hanc lēaz terminataz questionē q̄ querit an
 termini assignatio quaz facit iudex a q̄ appellatum est ha-
 beat vim delationis. vides em̄ q̄ si detulit non reassumit
 iurisdictiōne. etiaz si frustratoria fuerit appellatio h̄ elā-
 pso termino assignato t̄ appellatore negligente reassu-
 mit iudex iurisdictiōne. s.e. sepe. vellatis posset dici q̄
 dec̄. ista locuz h̄ cum appellans psequit. si enim nō p-
 sequeret tunc non obstante delatione reassumet iudex iu-
 risdictiōne p. iura p̄ dicta et p. hanc lēaz q̄ dicit. s. appels-
 latore filomin⁹ z̄. t̄ ad h̄ facit q̄ no. b. S. ma. strac. ob-
 inter. ec. c. ij. in. n̄. glo. h̄. pbā h̄ optime p. dec̄. s.e. ob-
 late in p̄n. vbi deferre. t̄ terminū ad psequendum assig-
 nare ponunt ut diuersa. Itē vidi q̄ alit̄ debeat mittere
 appellans q̄n̄ delatum est. t̄ alit̄ quanto sol⁹ terminus ē
 prefixus. q̄s̄ dic vt no. s. de renun. veniens. in glo. h̄ nō
 vide. Itē si strarium dicere iam sequeret q̄ om̄i ap-
 pellationi deferret a iure. cum ab ipso iure ip̄i. psequē-
 ti statut⁹ sit terminus. n̄. q. vj. ei. qui. s.e. cum sit t̄. e. ex-
 ratione. sicut ḡ ius terminum simpliciter statuendo nō de-
 tulit et sic de iudice eadem ratione est dicendum

Astatuta est autem ratio quae aliud in appellacionibus a diffinitiua inpositis. quod iuste potuit iudex iudicare scilicet allegata et probata. et iuste possit ipse iudicari iudex appellacionis pronunciare propter nouas probationes. C. de tempore aperte hoc. de testi fraternitatis. s. de si instruatur. cum jo. et ideo deferendo appellacioni a diffinitiua interiecta non potuit increpari iudex sed secus in appellacione an dif-

finitiua interposta quia ibi sit querela tantum de iniquitate iudicantis. s. hoc s. e. interposta. s. vlt. An autem si iudex aperte pronunciet bene iudicatum et male appellatum ipse iudex vel primus iudex habeat exequi sentenciam non s. de officiis. dele. pastora- lis. s. pterea. i. glo- vlt.

Aeo quod appellat si appellans. s. xxx. dies instantem non petit apostolos appellacioni renunciatur. si iudex modo debito requisitus illos non tradit sed post ea procedit non rale eius processus.

CTriginta dies. iij. q. vij. post aperte. s. vi. in fine. n. C. S. aperte iudicibus. olim dabant sotum. v. dies. iij. q. vij. ab eo. et curunt isti dies a die scientie. ut in p. 8. s. et p. 8. l. iudicibus quod vero intelligo quod est appellatum infra. s. dies. cu. em non teneat quod appellare nisi a tempore sententie. ad l. h. c. certationi. pone quod post. xxx. appelleatur. tunc impossibile fuit tempus a die sententie sputari. et tunc puto illos. xxx. dies a die scientie computari. ad l. C. de tempore aperte. l. i.

Instant. sic. c. di. prisa. s. de renun. quodaz quod si quis dicat aperte peto. et iterum peto. et cum instantia peto nunquam dicitur instantem petuisse videtur quod iterationes ille habent solum per una petitione. sicut cum quis dicat appello. appello unica est appellatio. xxx. q. vij. lotharius osuestudo quod est optima legum interpretatione. s. d. osue. cu. dilectus. interpretat taliter petitionem instantem dici. quod tenet gaudi. in spe. trac. libel. ti. de appellacionibus. s. sequitur ad finem. dicens quod non vidit opponi. et quod satis facit qui instanter in ipso actu appellandi illos petat. tu dic quod debet illos iterum petere. cum textus dicat eos instanter et sepius petendos. iij. q. vij. post aperte. et. i. dicit cum debita instantia. et ad hoc. i. de sen. excō. constitutionem. in fine. hodie dic ut in clementi. e. ti. quamvis. i. h. n. Iudex tamen etiam non petenti apostolos dare debet. C. de aperte. quoniam. iij. q. vij. ab eo. Sed licet tunc non det. non habet locum pena. de qua. i. iij. h. n.

Erogatur. Sed nonne iterum arreptus habetur pro aperte.

e. dilecti filii. i. forte illud hodie correcitur est p. deo. ut bonitus. vel licet habeat p. appellacione cum tunc appellatum est sybo. non habet p. apostolorum. petitione ut h. et sicut hoc statutum ut facilior instruere p. apostolos habeatur. s. e. ut super. et simile est ubi non sufficit factus. quod requiritur verbum. s. de elec. ecclesia vestra.

Decreuit. s. e. ve super

SLoco. quod non est equitat vel p. viam pergit. et quod dicit te pore. id est infra dictos. xxx. dies. vel non de nocte. vel cu. em pratio vel in missa.

SExpresse. h. est aperta vel manifesta rebellio. ad idez. s. sen. ex. venerabilibus. s. secus.

crevit ut his a quod appellatur aplos appellanti non tribuat requestrum extunc si forte in causa procedat. non appellato renunciatur fuerit ei inualidus sit processus. tunc dmum obtinat cu. iudex sup h. cu. debita instantia loco et tempore ergo requiritus eos expesse denegat. infra pmissus tempus malicie aut negligent illi trahere permittit. **I**dem

DOn solus innouata post appellacionem a diffinitiua sua interiecta debet sp exceptis casibus

bnegligent. hic deo et negligencia equipan. et fac ad ea quod dixi. s. de elec. si compromissarius

DOn solus innouata p. iudice p. diffinitiua sua a quod appellatum extitit revocare statim p. iudice aperte etiam ha. an appellacione fuerint innouata. attemptata vero p. aperte appellacione an diffinitiua non revocare nisi primo de veritate obliteratur. nisi p. inhibitione debito modo facta attemptata fuissent ortum habuit ista decet. ex his quod non innono. et host. s. e. bone. s. of. del. pastoral. s. pterea. s. except. dilecti. de elec. dudu. s. et plene p. gat. s. elec. cupientes. s. k. **D**iffinitiua. distinguunt igitur de decet. in fine aperte. in fine a diffinitiua et ab interlocutoria interpositam. et etiam predicti doctores dicebant. et ratio. i. patebit.

Casibus. ut quod otum fuit in non veniente. vel insignis latro vel criminosis notoriis. ad hoc. s. e. romana. s. si au tem. s. e. proposuit. xxx. q. in. de illicita. et idem alios casibus quos habes. iij. q. vij. s. sunt quorum. C. quorum aperte non recit. l. i. iij. iii. mij. v. et. vij. ff. de aperte. recit. vel non. l. pnt. et vel. s. e. constitutis. iij. In his igitur casibus est inquisitio p. appellatio executio sententie impeditur. cu. talis appellacioni non fit deferendum. ut in predictis iuribus. s. quod dices. pars appellata dicit casum talis esse in quo appellari non potuit. et ideo talis appellacionis obtentu refectionem fieri non debere per modum attemptati. appellans contradicit. pone in terminis. dic enim fuisse vere contumacem non veniente. appellas negat. quod erit in dubio. fieri ne revocato. dicitur in hac ratione gat. forte distinguens utrum p. appellata velit innotentem p. bare illaz otumaciā dices

LXXXVII
De appell

Hodie oīstat rē. an dilatōes longiores expectat. vt in pri-
mo casu nō fiat reuocatio. i scđo sic ad b. ff. ad exhibē-
l. in g. ibidē. te resti. spol. lēas. s. e. li. de excep. pia. a. d
testi. veniens. n. ff. vt i pos. leg. si is a q. cū si. alias sem-
per otumā negaret se otumacem. et idem in oīsimilibus
a. Ante oia. et sic non expectabīt euentū litis ut in p.
casu. scias tū q. b. B
pino oīstare necesse
est. i. q. fuerit diffi-
cilitum et appellatum
et post attemptatū.
Vnde vides q. s. po-
nit p. oīstanti scz q.
sint innouata Sz co-
tra videtur dicē lex
ff. d ap. cū ex causa
que dicit q. extū re-
uo cabitur quod fa-
ctū est post appellatiōnem cum appel-
lans meliorem sentē-
ciam meruerit obti-
nere ergo non ante.
Sot. ibi non negat
quinetia; ante reuo-
cari possit quod co-
ceditur per alias le-
ges ff. nil innouari
ap. pen. in rubro et
in nigro et sic vacat
ibi ar. a contrario. si
cut et. C. d ep. q. cle-
ri. l. conuenticulam.
b. Decēdiū. secus si post nec ipi⁹ p̄textu fieret attē-
ptato; reuocatio. s. e. rōna. q. si vo. Sūt autē isti dies
utiles a p̄ncipio. et in p̄gressu otimui et fit ipsoz oīputa-
tio b. momēto ad momentum. q. dic vt plene no. n. q. vi.
antiorz. z. b. repete debent ante omia p. ap. iudicē
c. Innouari. p̄mitus reuocari. ac si z.
d. Innouata fuissent. et ē ratio. q. sic post appellatiōnē
a diffinitiuā mīl attemptari debz. vt. s. i. s. n. sic nec pen-
dente iure q. op̄et oīdemnato ad appellandum. s. v. q. z
ad. p. dies. i. dultū em̄ a iure bñficiū z. j. de reg. i. u. i. m
dultū. xxvij. d. b. h. s. tunc em̄ p̄pe z. iudicatu. q. ifra
illud appellari nō p̄t. s. Re iud. q. ad osultationē. et an
hoc habeat locum in līnia excōis. vide q. dixi. j. 8. sen. ex.
venerabilib. q. porro. et notabāt q. b. 8. ff. nil inoua.
ap. p. e. l. i. in p̄pn. in p̄ma glo. ff. de. v. fig. si q. pena. circa
e. Diffinitiuaz. s. ab interlocutoria vel graua. mediu-
mine. bñmoi autē dicti est ratio. q. in casu isto appellato
debz. interponi expressa causa p̄babili. nec sufficit cām
esse p̄babilez. nisi sit vera. s. e. interposita. in p̄n. ē. igit
necesse q. p̄us oīstet b. veritate. in euentuz g. lius scietur
an attemptata veniant reuocanda necone. et ē si. s. 8. frig.
fraternitatis. nec ē hoc ius nouum imo p̄bat expressa p̄
antiqua iura. nōne em̄ semp papa in appellatiōnibus an-
līniaz interiectis mandat. si est ita. reuocato in irrītu. z.
g. de rescp. fig. f. cante. et duob. c. se. s. de iud. exhibita
s. e. significantib. cum multis similib.
f. Sot. iudex. ponit vñ casu exceptū a p̄ximo gnali di-
cto. alii casu posses addē. s. q. iudex ip̄e detulerat ap-

pellationi. s. e. cum appellatiōnibus Jo. an.
g. Deuolutū. alias inhibere non posset. vt. s. e. rōna.
q. si vero. q. se. intellige q. p. ip̄m iudicē attemptari
h. Quicqđ. in. nō poslit. b. dico. q. quedā p̄nt iudicē-
ces a q. b. appellatū ē. sicut est reformare possessionē ap-
pellanti cū sibi turbata fuit. omittere tū dobz articulū su-

per q. appellatū est
s. e. ti. cu teneamque
Itēz. h. appellanti mī
nis. plixū terminū
affiguit. potest mo-
derari. s. e. cum fir-
romana. q. c. consu-
luit et in si.

i. Caula. ap̄e quā
appellatuz extitit.
k. Reducendum.
dec. ista loquitur in
h. q. fuit attempta-
ta per iudicem et b.
apparet ex eo q. dicē.
hibeat canonice iu-
dicu. et cetera. si aut
aliquid attemptare
tur a tercio. id est q.
non fuit pars v. iu-
dex i. causa illa. atte-
ptata non reuocan-
per modum attemp-
tati a iudice ad que
fuit appellatum. sed

p. suu. p̄puz iudicēz
cognito de causa suato iuris ordine. s. e. ti. rōna. q. i. ali
um. ff. d. rei vē. is a q. nō em̄ p̄iudicat alia res int̄ alios
acta. s. de re iudi. quamus. q. est vez. nisi ille tercius p̄
attemptationem illaz iuris iudicēz impediret. s.
de of. dele. c. i. non ob. s. e. bone. vbi videt attemptatuz
a tercio reuocari p̄ modum attemptati. ibi em̄ fuit gene-
raliter appellatum ne q. super possessionē z. et i. ideo mo-
lestans nō potuit dici terci⁹ s. p̄puz appellata. Alij
dicunt q. illud reducē in p̄stimum statuz per interdictuz
vnde vi non p̄ modum attemptati et b. m. b. non ob. idem
et per eadez iura intellige si terci⁹ aliqd attemptat lite
relatione vel cōsultatione pendente. b. tamen oia de tali
tercio intelligas q. cum pte vel iudice nihil attemptat il-
licitū. nec ab eis cāz cepit b. re. alias sec⁹. s. 8. oīti. cū. M.
in si. vt lit. p̄e. ecclia. j. Si aut aliqd attemptet a parte.
aut illud b. natura sua ē irreuocabile aut reuocabile. si ir-
reuocabile puta pendēt ap. v. l. līte int̄ duos sup spōsa.
ali⁹ eo z. cum ea p̄ vba de p̄nti oītraxit. etiā post inhibi-
tionem nō fiet reuocatio. q. ex futuro euentu patebit an
valeat mīmōmuz v. non. s. cum p̄petuuz impēdimentū p̄
cessit necne. s. b. n. fiet ad temp⁹ sepatio. et alia penitencia
impone⁹. s. d. ma. oītrac. oīra inter. ec. c. j. et v. Si vero
reuocabile sit distinguo. an sit licitū vel illicitū. si illici-
tum. vt q. ap. pend. pars spoliat ptem reuocatur p̄ mo-
dum attemptati. de ap. bone. ff. de edis. ediles. q. itē
sciendū. et fit talis reuocatio et restitutio ex solo iudicē-
cis officio. vt lit. p̄e. c. i. et per totum. tenetur tū duo p̄
bare q. innouatū fuerit. et q. lit. p̄e. vel ap. vt lit. p̄e. p̄
totū. Si vero aliqd attemptet q. b. alias eset licitū. ut si

quis facit que de iure communi sibi competunt. ut quia ap. pendente collegiuz eligit vel hys similia. Si eñ iudi-
cialis fuit appellatio talia attemptata non reuocant per
modum attemptati. sed pendent ex euentu futuro. s. de
elec. cum inter. a. c. p. dederaius. C. de rei ven. si fundū.
Si autem in iudicio fuerit interposta. hys fuerunt opinio-

nes. no. 8 i. m. t. i. t. i. c. i. j. 8 i. u. p. a. ex lite
ris. Dic tñ bñm gar.
q. si lite vñ ap. pen-
dente q. vñt posses-
sione eo modo q. an-
ni innouans illici-
tul dolosu in piudici-
um partis nō hys lo-
cum reuocatio p. mo-
dum attemptati cuz
nil innouari videat
vñj. q. n. j. n. o. n. imo
area ipsuz fieret in
nouatio. quod p. bi-
bitum est. vt in pre-
dictis iurib. Si au-
tem dicit aduersari-
us aliquid immutat-
um illicite. probet
B. s. e. bone. de iu-.

patro. ex literis. alias pendent ex futuro euentu. 8 resti-
in integ. c. n. nisi prohibitio iudicis ex causa interposta
aliud inducat. s. de p. ben. inf. cetera. s. d. desp. impub.
ad dissoluendum. ff. ne qd in loco pu. l. v. Et vnuz scias
q. si pars appellans aliquid illiciuz attemptat eoipso se
indignaz fecit appellationis beneficio. q. pcedit iudec a
q. appellatum e. pnde ac si non fuisset appellatum. s. e. an-
s. f. m. casum j. nno. S. z. redeundo ad textum q. ro. si iu-
dex appellationis statim reuocat attemptata. postea p.
nunciet male appellatu. nunq. illa reuocata refumuit vi-
gorè ipso iur. R. n. deo non. q. illa reuocatio legitimate fa-
cta è ad tuicionē appellatōnis. cum p. cess. in iphi appel-
lationis attemptum fact. fuit. q. ido tanq. legitimate fa-
ta firma q. stabili p. seueret. C. de adul. G. c. 9. Itēz illa re-
uocatō fuit quasi interlocutoria. q. sic cum ab ea nō fue-
rit appellatum transiuit in rem iudicatam. s. de elec. cum
dilect. de re iudi. q. ad consultationem. cum igitur tal re-
uocatio nō pendeat ex euentu appellationis. hys sola depē-
denta appellationis ad reuocationem sufficiat. et hic et
s. 8 i. u. t. venientes quicqd d. appellatione ottingat fa-
tu. ipsa pendente fuit legitimate reuocatum. Pronuncia-
ta iugit appellatione illegitima de nouo iteruz procede-
tur. de accusa. qualiter q. quanto. j.

Qoncertationi. Qui appellat extra iudicuz infra des-
cē dies ex quo sciuit grauamen appellare debz post
ea per remedium iuris communis audierut. hys non per ap-
pellationis remedium. Emanauit hec decē. ad declaratio-
nem eius quod no. 70. i. j. q. v. b. iduum. t. host. de ap. vt
debitus. q. j. nno. s. e. bone.
b E. i. judicialib. hue fiāt a iudice siue a p. uato. s. c. i.
c Grauatum. nota q. decē. ista locum habet in appella-
tione interposta a grauamie iam illato. secus h. ab in-
ferento. cum ex probabili causa timetur et interponitur
appellatio. vnde aduerte q. infra. p. dies appellandum

fit a grauamine extra iudicium. allegabaē talis ratiō. hys
appellari posset. x. die eadez ratione et centesimo. q. 8 es/
set absurdum. Præterea si q. vult dicē decutionez legiti-
me non creatū. non audiē nisi infra legitimū tempus.
tradicat. ff. de decut. imperatores. q. fi. et infra id re-
pus infra q. 8 appellandum est. ar. C. e. q. ad ciuilia. et. l.

nominationes. i. j. q.
v. j. q. diffinitua. v. v.
nominationes. quod
enim temp. in sens-
tencij att. endit at-
tendi debet et i hys
in quib. nō p. ferē
sentencia. ff. quādo
ap. fit. l. i. q. c. in sen-
tencij. a. j. q. v. b.
duz. Dicebat autē
host. in decre. ut de-
bitus. ad fr. op. in e-
lectionibus an a p.
etiam post decez di-
es poterit appellari
sed hoc modo. quia
si ex legitima causa
interponitur appel-
lato ne fiat electio-
valet. et causa pba

ta irritabitur electio postea subsecuta. s. 8 elec. confide-
rauimus. a. s. e. constitutis. i. j. a. l. nō reuocabili. vt dij.
s. c. p. post electionem et ante confirmationem appellatō
etiam post p. dies ne fiat confirmation et sic posset intelligi
q. 8 no. j. m. o. in decē. bone. q. 8 ex iudicium appellatō post
p. dies. cum eniz ex iudiciale appellatō nō fit aliud q. ad
cauz. p. uocatio. s. e. cum fit. sicut les. quando cunq. p.
ledente ad iudicium vocari facē. sic eu p. p. uocare ad eaz
ex iudicium appellando. nō em transit gr. auamen in rem su-
dicataz fit snia vt. s. e. rōna. q. si vero. In iudiciale lib. aut
actib. v. q. quasi necesse ē. i. p. dies appellari. et sic intelligi
gunē leges p. us inducē. loquunt em in electionib. in q.
bus decretum decurionum q. est q. si iudiciale v. p. h. dis
interponē. ad B. ff. q. ap. fit. l. i. S. z. decretum canonicō
rum eligentiu. non ē iudiciale v. q. si. imo omnino ex iudiciale.
Expeditū g. fit per hanc decē. q. a. g. u. a. m. i. e. i. j. i. d. i.
c. i. u. m. illato nō est. i. p. dies appellari. et sic intelligatur.
B. s. e. c. i. et. c. v. circa. et. c. cupientes. alias appellatō
non deuolueret. s. e. rōna. q. si vero. Juris autem alia re
media ppter hoc nō tollunt ut sequit.

d Scierit. ē em temp. vtile a p. nicipio. I. stinu. i. p
gressu. et 8 plene no. i. j. q. v. anterio. et fit de moni-
to ad momentu oputatō. vt ibi et intelligo scierit. nō so-
lum actuz illu factu h. p. illum se grauatum. Quid enim si
sciui te electu. et p. p. dies sciui q. p. m. i. b. illo benefi-
cio p. p. uiderat. adhuc. i. p. dies a die scie p. uocabo.
q. m. scio me g. uatū. et 8 sonat 8 lea. **e** Debita. ut si co-
rā supiore excipiāt v. cassatio petaē vel hys similia
f Assentit. scienter propter ea que. s. d. p. n. i. enint
tam stratiū s. es. sicut error. ff. s. i. u. r. d. i. c. o. i. u. 8. s. i. p
errorem. Et intellige assentit. etiam tacite. de of. de-
leg. gratum. de hys que fiunt a ma. par. c. ex ore. cum
suis concor.

S Obfistat. optie oordat. s. e. li. de resti. in int. c. j.

Appellatio. hoc no. guill. in spe. e. ti. q. qualis aut.
b*Inscriptis*. sic emē appellanduz an sen. in p. n.
tencia. et a sentencia ex interuallo. qd dic. vt s. e. ti. c.
c. **Judici.** nō appellandū corā iudice. & hoc p. Jo. n. q.
v. bidū. et p. b. s. e. suffigetū. indistincte teneas cū m.
iudicis vel ex a iudice appellat coraz iudice appelland
s. e. cordi. s. e. ut de
bitus. ibi coraz eos
iudice et si po/
rest iphi haberi co
pia. et in publico n
in ortis vel villas
urbana. n. q. v. b.
duum. vel nisi iustus
metus appellantem
excusat. s. e. t. c. v.
si vero sunt plures
iudices dic vt in cle
men. e. ti. si a iudicis
bus

DProponis. et p
bas. s. de ocel. p. cu
super qōne vt g. di
p. s. e. c. i. non est ne
cessē q. scriptura ap.
fit autentica dūmo/
to possit pbari tu/
tum est tamen q. p
notarium de hoc fi/
at scripture publica
qz quid continetur
in carta difficile est
probare

Clecta. videbae ostra ar. ei9 q882. s. ti. p. c. v.
cum suis ocor. sicut eniz requiriē q. sentencia legaē per
iudicē. nec sufficit q. in scriptis edat. vt ibi. sic etiā vidē
non sufficit q. appellatio in scriptis edat. nisi etiā legaē.
H. non tanta solennitas requiriē in appellando sicut in dif
fimendo. alias sequerēt q. die feriato nō possit appellari.
hīc nec diffinitiuā pferri. et q. appellans hīc sedē et nō
stare. et hīc sunt flā. cum g. dec. vt debit⁹. et decree. cordi.
H. solū reqrant vt assignēt vel exponaēt causa p. babil et
in scriptis assignare aut fit hībis nru. testō. v. codicil
ff. de v. fig. si assignēt ff. de ass. lib. l. i. q. assignare. g. et
in scriptis assignando et porrigo iudicis satisfactuz ē
iuri. et facit ad hīc. s. de of. or. si canonici. sicut enim ibi suf
ficit causaz cessationis scribere et scripturam assignare ei
nra quem cessat. sic et hīc in appellatione sic et olim das
bat marit⁹ vxori sue libellum repudij qd sufficiebet licet
non legeret. & q. s. in p. hemio dec. p. baē hoc etiam. n.
q. vi. si quis libellos appellatorios ingesserit. et. l. bidu
um. v. si quis ipsius. ibi. vt ei libellos daret. et quod hīc
de appellationibus dicitur et de exceptionibus intelligo
vt sufficiat illas dari in scriptis. licet nō legant. ad hoc
s. v. p. ba. quoniā ostra ad declaratōem eoz q. no. b.
Pla iudice emanauit. et moderni. s. e. cum cessan
te. et dic iudice ordinario vel delegato. et i8 hīc est
arbitrii iuris a q. p. appellari. s. e. li. v. of. del. ab arbitris.
Grauatū. sec⁹ emē si a sentencia diffinitiuā quā iude
reucare non p. fund⁹ est enim officio suo semel iudicā
do sive bene sive male. ff. v. re iudi. iudex. s. v. of. deleg.
in literis. et. c. venerabilis. intellige igitur grauamen

sive p. interlocutoriā sive p. ter interlocutoriā inferatur
hīc Per se. debet emē esse de facto suo certus. s. de resp.
ab excōicato. C. de resp. vē. q. quis. veritas enim cause
appellationis p. banda est coraz iudice ap. vt. s. e. roma
na q. c. cum appellatiōm b. g. non corā iudice a q. appel
latur saluo eo quod dicitur. s. e. ti. interpolata

i. **Teneris.** qd si
opareat. et coraz iu
dice ipso a q. appell
lavit de grauamē
doceat nūqd ab ap
recessisse videbitur
videē primo q. sic p
dec. s. de of. del. S
tum. s. de testi. cum
venisset. in quibus
s. q. si appellans p. p
ap. p. bationes idu
cit coram illo a quo
appellauerat appell
lationi renunciat. hīc
hic litera dicit q. p
ap. suspensa sit iuris
dictio iudicis. si er
go aliquid facit co
ram ipso vt coraz iu
dice allegat contra
ria. et si non audiē
ad hoc. s. e. sollici
tudinem cum suis cō
cor. contra. s. e. hīc
posita. vbi s. q. ap
pellans p. p. bare si

vult veritatem cāe corā iudice a q. appellat. hīc deri pōt
dec. illam locum hīc an appellationē. satis credo q. cum
p. a. tuz istū semp intendat ad iudicis iurisdictionem des
clinandaz q. p. b. appellationi nō renunciat. et hīc sonat lēa
que dicit hīc non teneris. non dixit. nec potes. et sic etiam
soluit q. s. de al. legante otraria. cū ista hīc fint otraria
q. ad vnu finez tendunt. et facit q. dixi. hīc de reg. iut. nūl
lus p. lib. Ad dec. Gratū. et cum venisset. hīc q. ille. p
bationes fubat sup pncipali negocio. et ideo bñ renun
ciabat appellationi. q. otratu sibi. hīc sec⁹. faciat prō
bac pte q. iste p. uocat⁹ est. ad hīc. ff. v. odi. furti. et ideo
in p. n. s. de excep. cū int. pōt. et accedant q. no. i. n. q. i. n.
offerat. s. de re iudi. inter monasterium. et vilius videē
negocia tali expediti opendio. q. p. exacaz subtilitatem
longo. prograti dispensio. s. ti. p. abbate sane infi. p.
tere a legitime tenet comparere ad id q. sequit⁹. et tamē
comparendo non renunciat appellationi.

k. Effectu. effectualis emē intelligenda sunt vba. vt. s.
v. cl. non res. et latū cū suis ocor. hic emē est q. nō suffici
cere se patū reuocare nō et reuocet. ad hīc. s. de eo q. mit. i.
pos. cā rei. ser. c. i. et ad hīc. s. ti. p. ab aplice. v. erat
parata. Item si grauamen fuit verbale. reuocatio suffici
at verbalis. si reale. non sufficit vbalis nō re etiā reuocet

l. Hīc fuit. qz cessante grauamie cessare dī appellatio
nē. v. s. e. cū cessante. v. no. host. de exces. p. la. c. i.
Collatione. hoc. z. appellare nō lī. n. q. v. nō solent
m. Preiudicū. alias. s. de elec. cū int. R. ff. v. ap. l. i.
o. Prelat⁹. q. p. sumi. nī. aliud appareat. et si queraē
quō ostabit an sit ibi vt platus an vt canonicus. recitari

Soleat. s. S. dec̄. p̄ben. postulatis si est i p̄mo loco et pri-
mo scribi tūc appareat eū eē ut ep̄m vel caput. h̄ q̄n sedz
et subscribit post archidiaconū vel aliuz q̄ ibidem preficit
capitulo. tūc ptz ip̄m ibi esse vt canoniz. ad hoc. xvij.
di. e. vi. de ma. et obe. statuim⁹. a. Supiorē. papaz
vel p̄pim⁹. s. e. ti. dilecti. vi. b. Canonic⁹. s. S. dec̄.
p̄ben. postulatis. j.

de p̄ben. cū in ecclia
ne fe. va. e. i. cum fi.
c. Potuisti. s. xvij.
di. multis. vbi d̄ ar
chiepo appellat̄ ad
sinodum cui enī p̄est
atēps. ad idē. ff. q̄n
ap. fit. l. i. q̄. solent.
vbi de ordmario et
preside appellat̄ ad
presidem. Et q̄ dic
potuisti intelligo et
debūisti nisi appella-
ret ad papam cū ḡ
datim sit appellandu
s. e. dilecti. Puto tñ
q̄ si appellans b̄ pe-
tit ip̄e ep̄scop⁹ ha-
beat causaz delega-
re cuz satis sit suspe-
sus ne velit venire
contra factum suu
lacet id fecerit vt as-
tius ad istar ei⁹ qd̄

dicimus de iudice a quo fuit appellatum qui efficitur iu-
risdictionis eius ad quem fuit appellatum de hoc. in. q.
vij. q. tria. x. T̄ez si ōtra patrem. s. d̄ elec. querelā. i. i.
glo. et. C. de ap. eos in p̄n. sterposita a diffinitiu re-
lal. p. appellatōz in uocari p̄ interlocutoria p̄nci-
pali negocio p̄iudicās v̄l iudiciū nullū reddēs exce-
ptio ē repulsa non fuerit
appellatuz fitū a diffinitiu-
ua q̄ postmod etiā v̄stra
decendium p̄mulgaat ap-

sed ad supiorē te oportu-
it appellare. alias si vt ca-
nonic⁹ interfüssz i ea po-
tuisti appellare licite ad e-
undem. Dem

Letz ab interlocuto-
ria p̄ quā paci v̄l p̄-
scriptionis aut alia p̄nci-
pali negocio p̄iudicās v̄l
iudiciū nullū reddēs exce-
ptio ē repulsa non fuerit
appellatuz fitū a diffinitiu-
ua q̄ postmod etiā v̄stra
decendium p̄mulgaat ap-

tur ōtra interlocutoria q̄s min⁹ est. veritas em̄ semper
est iuuāda. Preterea iudex ap. succedit in locū p̄ncipal
sed interlocutoria nō transit in rem iudicatā q̄ ad iudicē
p̄ncipal cause. & nec q̄ ad iudicēz appellationis. q̄n dare
possit licenciam exceptione repetēdi. Innoç. v̄o tenebat
opi. b̄ approbatam. host. dicebat q̄ cum b̄m leges regu-
lariter an sentenciaz

nō appelletur om̄ia
Grauamina illata i-
cā habent relevati
p ap. interpositam
a diffinitiu b̄m
canones a qualibet
interlocutoria et q̄-
libet grauamine p̄c
appellari. Et idō q̄-
tuncung a diffinitiu
ua appelletur firma
manet interlocutoria
a qua i. x. dies n̄
fuit appellatum

Appellari. i. x. di-
es a die sentencie ul-
ex q̄ sciuī. s. e. con-
certationi
Medari. sic em̄
conclusio facta i p̄n-
cipali non parat p̄-
iudicēz quominus
noua iura possint. i-
ap. cā p̄duci. s. d. te-

sti. fraternitatis. et b̄ fi. instru. inter dilectos. C. d̄ tēp.
ap. per hanc. ita nec interlocutoria preiudicēz parat q̄
minus vetera iura repeti possint vt hic. alias enim quid
prodest super diffinitiu appellaſſe

Non parat. sicut est videre i dilatorijs vel in odēna-
tionib⁹ expensari sup eo q̄ in exceptione succubuit vel
apt̄ aliam cām simile. o. **V**el repeſe sup eo q̄ no.

PAppellatū. ab ipsa. quid si lata tali interlocutoria iua-
der statim vult p̄cedere in cā. petit pars otra quas lata
est interlocutoria non p̄cedi. i. x. dies vt deliberet an ab
ipsa interlocutoria appellare velit necne. querē an sit au-
diēda. Et v̄bz. q̄ sic. q̄ b̄nificiū iuris est. i. x. vij. di. de-
b̄bz. j. de reg. iur. indulſū. cū suis ōcor. ad b̄ optime fac-
tj. q. vj. anteriorz. v̄bi d̄z q̄. x. dies dant ad appellanduz
vt liceat infra ipsuz spaciuz plenissime deliberare an ap-
pellandum ci sit vel quiescendum. sed ille litigando et p̄-
cedendo super principali sic plenissime deliberare n̄ po-
test. So. dico q̄ non est audienda. et hoc no. guil. in spe-
ti. de ap. q̄ restat videre in fi. et est ei⁹ ratio quia quo ad
iudicem non transit in rem iudicataz smia. et idō cū possis
eā reuocare non omittat p̄cessuz. et in b̄ dicit in priuata
sua ōes rectores boſ. ōcordasse. et vide euidentē rōez.
si otrarium diceret nunq̄ esset litiu finis. in qualibet em̄
interlocutoria termini assignatione vel iudicis actu dica-
ret pars quiescat p̄. x. dies vt deliberem an velim ap-
pellare q̄d̄ esset absurdū. etiam si. x. dies a die iphus
q̄. **I**nteriectā. intelligo et interlocutorie a diffinitiu
fuerit appellatū p̄pter rationes quas dixi. s. in glo. hoc
dicit in princ. iudex ergo in quē ex appellationis vir-
Reuocari. tute principale negotiū transi. s. his
que principale non impediūt intromittere se non debet